

Nemad on alt lõua poolt otsast kunni keskni õned,
üllil walged, ütlemta kõrwad, liggi 8 jalga pikkad,
alt 2 käwarre jämedad ja tihti liggi 200 naele rasked.
Neist treitakse ja õweldakse kõikisuggusid asju, kui kam-
misid, nõelatõsisid ja muid nisuggusid riistu. Selõige ime-
liffum ja tarwilissem ligetema küljes on se tema lot. Se on
üks õnes, alla pole kofko jookswa nahk kot, mis 6
jalga pikkaks saab, ja kelle otsas al mottasarnased
riistapuud on, misgaga tema pea aego kõiki tehha wõib,
mis inimele oma sõrmedegatega. Nendega noppib tema
lilledisi, teeb sõlmi lahti, wõttab korki pudeli pealt
mahha, kirjotab, paneb oma issandalle mütsi pähe,
känab ukse luffu ja paiskab inimeisi ja ellajid mahha,
nõnda et nemad enam üles tõusta ei mäleta. Se elefant
näitse küll ruinal ja loll ollewad, agga siiski on tema
wäga õplik ja tema paneb kõiki terrawalt tähhele, mis
tema ümber tehakse. Tulles talle kegi wasto ja ei
lähese kõrwale, siis õppetab ta tedda kofhe teed temeh-
hele poleks andma. Ta wõttab sedda ülesõhtulist reisi-
jad kofhe loitiga kinni, tõstab tedda tule peale ja
wappustab tedda seal nõnda launiste, et kõik tema ümbert
mahha kuffub, mis kõrwaste kinni wõtud ei olnud.
Siis paneb ta tedda jälle tassakeisi mahha ja lahkeb ta
tedda siis minna, kufho ta tabbab, rahhul selle selleramisse-
ga, mis ta temale andis. Pikkad, lõõd, sorkad ehk pettad sa
tedda, siis maksab ta sedda sulle wiist kätte, ni pea kui ta sed-
da koftab. Kurja tema enda wasto ei unusta ial, selle sees
mõtleb ta opis teist, kui üks ristiniimele, kes teisele iffa

29
andeks andma peab. Agga ead tassub ta ka sulle kätte, arda
melega, ilma sedda ial unustates. Üks perremees pinas
oma elefanti allati tiggeda melega, lõi tedda ja taples
temaga ühte puhko ilma asjata ja andis talle alba toidust.
Se elefant kannatas sedda ea tiit aega, ehk küll ta jo-
selle ülle wäga pahhane ollema nähti. Agga kui se perre-
mees ükskõrd temmaga wäga ulluste ümber käis, siis lõi
ta tedda kofhe tema naese ja laste silmi ees ühe obiga
surruks, pistis tedda oma kihwaga läbbi ja läbbi ja
trampis tedda oma jalladega purruks. Se waene naene
wärrises ja kiffendas nuttes temma pole, wõttis wimati siis
oma kofte lapsukest ja wissas neid temmale, kui ta
weel alleis kui perro mäsas, jalge ette, ja ütles: wõtta,
mõrtsukas siis, kui sa mo meest olled tapnud, ka mo
lapsukeisi ja mind, kes murretseb enam nende ja mino
cest, kui sa mo meest olled surmanud. Se elefant jäi silma
pill seisma jahmatates, tallitas oma wiibha, ja wõttis,
otsekui oleks ta oma kurja jälle eaks tahtnud tehha,
sedda wanemat last lottiga üles ja paari tedda oma
kaela peale, andis temale se läbbi tema issa asset kui perre-
mehhele ja weddajalle, ja ei tahtnud enam ial ühte teist wed-
dajot sallida, kui sedda last. Kui sa elefantile middagi lub-
bad, ja sõna ei pea, siis uffab ta petjat tõeste ärra,
kui ta agga tedda kätte saab.

Neid metsast kinni püüda ei olle õlpus, sest nemad ei
lasse ennast mitte ea melega wangi wõtta. Sedda India
maal on pea aego iggal perremehhel kõige wähhemalt
üks elefant loddo lojusses, kunningatel sadada ehk